

Kiedy dodatek wyrównawczy

W pewnych przypadkach, gdy wynagrodzenie pracownika ulegnie obniżeniu, pracodawca musi wypłacić mu dodatek wyrównawczy. Świadczenie to przysługuje tylko niektórym kategoriom pracowników.

Na podstawie przepisów kodeksu pracy prawo do dodatku wyrównawczego w przypadku obniżenia wynagrodzenia mają:

- ▶ pracownice w ciąży lub karmiące dziecko piersią, którym zmieniono warunki pracy na dotychczas zajmowanym stanowisku, skrócono czas pracy lub przeniesiono do innej pracy (art. 179 par. 4 k.p.),
- ▶ pracownicy u których stwierdzono objawy wskazujące na powstanie choroby zawodowej (art. 230 k.p.),
- ▶ pracownicy, którzy stali się niezdolni do wykonywania dotychczasowej pracy na skutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (art. 231 k.p.).

Natomiast przepisy ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz.U. nr 90, poz. 844 z późn. zm.), przyznają to świadczenie m. in.:

- ▶ pracownikom, którym brakuje nie więcej niż 4 lata do osiągnięcia wieku emerytalnego,
- ▶ członkom rady pracowniczej przedsiębiorstwa państwowego,
- ▶ członkom zarządu zakładowej organizacji związkowej,
- ▶ członkom zakładowej organizacji związkowej, upoważnionym do reprezentowania tej organizacji wobec pracodawcy albo organu lub osoby zajmującej się sprawami kadrowo-pracowniczymi,
- ▶ społecznym inspektorom pracy,
- ▶ osobom powołanym do odbycia czynnej służby wojskowej, służby zastępczej, zasadniczej służby wojskowej albo przeszkolenia wojskowego.

Dodatku wyrównawczego nie należy mylić z zasiłkiem wyrównawczym. Zasiłek wyrównawczy jest bowiem przyznawany pracownikom, których wynagrodzenie uległo obniżeniu ze względu na zmniejszoną sprawność do pracy (art. 23 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa; t.j. Dz.U. z 2005 r. nr 31, poz. 267 z późn. zm.) albo wskutek stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (art. 6 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych; Dz.U. nr 199, poz. 1673 z późn. zm.). Należy go również odróżnić od świadczenia wyrównawczego, które przysługuje np. agentowi po spełnieniu warunków wskazanych w art. 764³ k.c.

Dodatek wyrównawczy stanowi różnicę między pensją pobieraną przez pracownika w okresie poprzedzającym jego przeniesienie na inne stanowisko w firmie a płacą przysługującą mu już po przeniesieniu (par. 7 rozporządzenia ministra pracy i polityki socjalnej z dnia 29 maja 1996 r. w sprawie sposobu ustalania wynagrodzenia w okresie niewykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczania odszkodowań, odpraw, dodatków wyrównawczych do wynagrodzenia oraz innych należności przewidzianych w kodeksie pracy; Dz.U. nr 62, poz. 289 z późn. zm.). Wynagrodzenie do celów określenia dodatku wyrównawczego oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu wynagrodzenia za urlop.